

BOGDAN FICEAC

ROMÂNIA CAPTIVĂ

*Monopolizarea puterii
economice, politice și de status
prin fraudă, corupție și impostură*

*Ediția a II-a,
revăzută și adăugită*

CAPITOLUL 1

Monopolizarea puterii economice, politice și de status prin fraudă, corupție și impostură

De la faptul divers la gravele probleme societale

Pentru a descifra modul în care procesul de tranziție de la totalitarism la democrație a fost deviat spre cristalizarea unui tip pervers de cultură, cea mai relevantă cale este cea inductivă. Nenumăratele întâmplări cotidiene, de regulă trecute superficial în categoria „faptului divers”, au semnificații mult mai profunde atunci când sunt analizate critic. În cele ce urmează, au fost selectate câteva asemenea evenimente, din domenii diverse, ca puncte de plecare ale demersului inductiv:

1. „... vineri după-amiază [2 aprilie 2010 – *n.n.*], Pavel Rentea se plimba cu nepoțica lui pe bulevardul Dacia din Craiova în așteptarea mamei fetei, aceasta urmând să vină de la țară. În momentul în care a traversat o stradă care ieșea dintre blocurile din zonă, a apărut o mașină BMW înmatriculată în Marea Britanie, condusă de Cosmin Drăgan, 22 de ani. Nervos că bătrânul și nepoțica sa traversau prea încet, acesta a coborât din mașină și l-a luat la pumni pe bătrân. După ce victima s-a prăbușit sub ploaia de lovituri, agresorul s-a întors la mașină unde a observat că își pierduse brățara de aur. Enervat și de acest fapt, Drăgan s-a întors și i-a mai dat un pumn bătrânului. Pavel Rentea s-a ridicat, a făcut câțiva pași și s-a prăbușit definitiv sub privirile îngrozite ale nepoatei sale, în vârstă de șase ani.”¹ Victima a murit la spital, cauza morții, stabilită în urma autopsiei, fiind un infarct miocardic

¹ *România liberă*, 3 aprilie 2010. Procurorii spun că autopsia nu este concludentă. Șoferul ucigaș din Craiova, lăsat liber.

cicatricial întins. Procurorii n-au putut stabili o relație de cauzalitate între incident și decesul victimei, motiv pentru care l-au lăsat pe agresor în libertate. Abia după aprofundarea anchetei în acest caz prezentat pe larg de mass media, agresorul a fost arestat și condamnat la șase ani de închisoare. Cosmin Drăgan era recidivist. În 2009, el fusese condamnat la doi ani de închisoare cu suspendare pentru complicitate la furt calificat. Dacă pedeapsa ar fi fost cu executare, tragedia în urma căreia Pavel Rentea și-a pierdut viața ar fi fost evitată.

Cazul de la Craiova se adaugă unei lungi serii de violențe stradale dar și unei serii halucinante de eliberări din penitenciare a unor infractori deosebit de periculoși, fie pe motiv de boli despre care se susținea că nu pot fi tratate în sistemul penitenciar, precum claustrofobia, obezitatea, diabetul, atrofierea testiculelor sau chiar starea de graviditate, care, într-un caz celebru, cel al inculpatei Mona de Freitas, ar fi durat 18 luni (*sic!*), fie pe motive de natură socială, numeroase fiind situațiile în care deținuții respectivi „uitau” să se mai întoarcă în penitenciare și continuau să comită infracțiuni deosebit de grave. Un exemplu îndelung mediatizat a fost cel al lui Omar Hayssam, condamnat la 20 de ani de închisoare pentru terorism în cazul răpirii celor trei ziariști români în Irak și eliberat pe caz de boală, după care a dispărut fără urmă din România, fiind depistat ulterior în Siria. Un alt exemplu șocant este cel al recidivistului Dorin Lazăr, condamnat de patru ori pentru viol și alte infracțiuni grave și eliberat de trei ori din penitenciar pe caz de boală, care a continuat să comită infracțiuni cu cruzime, între care chiar și violarea propriei avocate.²

² Ziare.com, 25 februarie 2009, *Un recidivist care si-a violat avocata, eliberat pe caz de boala.*

2. „În 16 august [2010 – *n.n.*], în jurul orei 18.30, în salonul de Terapie Intensivă nou-născuți, din cadrul Secției de Neonatologie a Spitalul Clinic de Obstetrică și Ginecologie „Prof. Dr. Panait Sârbu“, a izbucnit un incendiu în urma căruia șase nou-născuți aflați în salon, au decedat, iar alți cinci au suferit vătămări corporale grave”.³ Teribila tragedie, provocată de supraîncălzirea unui ștecher, a fost consecința unui întreg lanț de nereguli. Asistenta de salon a părăsit nejustificat secția pentru 12 minute lăsând nou-născuții nesupravegheați, conducerea spitalului nu a întreprins demersuri pentru înființarea Serviciului Intern de Prevenire și Protecție conform prevederilor legale, șeful serviciului tehnic și responsabil cu protecția și prevenirea incendiilor nu și-a respectat obligațiile referitoare la revizia și întreținerea instalației electrice și nu a luat măsuri de organizare a activității de prevenire și stingere a incendiilor, revizia obligatorie a instalațiilor electrice s-a efectuat superficial. Cei responsabili au fost trimiși în judecată.

Cauzele tragediei sunt însă mult mai profunde; ele reflectă o criză sistemică datorată subfinanțării cronice a sistemului de sănătate (secția respectivă ar fi trebuit să aibă permanent patru asistente pe schimb, nu doar una), dar și în dezinteresul generalizat față de respectarea prevederilor legale și a procedurilor obligatorii menite să prevină asemenea cazuri tragice.

3. „Elena Udrea [ministrul Dezvoltării Regionale și Turismului – *n.n.*] s-a prezentat de două ori la comisia de anchetă, însă doar pentru a relua acuzațiile la adresa membrilor acestui for și nu pentru a răspunde la întrebările deputaților,

³ Puterea, 9 ianuarie 2011. Procesul privind incendiul din Maternitatea Giulești începe, luni, la Judecătoria Sectorului 6.

în vederea clarificării suspiciunilor legate de utilizarea banilor publici în campania *Land of Choice*. Ministrul a invocat faptul că este victima unui „complot” politic care îl vizează de fapt pe șeful statului, adăugând că deputații s-ar fi antepunat. Udrea a cerut recuzarea mai multor membri ai comisiei de anchetă, *folosindu-se de o înregistrare ilegală a convorbirii din ședința comisiei* (-s.n.), care, susține ea, ar fi arătat că aleșii vor să îi fabrice dosar penal”.⁴ Autorul înregistrării ilegale a convorbirilor din ședința comisiei „Udrea”, desfășurate chiar în incinta Parlamentului României, nu a fost niciodată identificat în mod oficial, deși stenogramele respective au apărut în mass media și au fost utilizate în bătălia politică dintre Putere și Opoziție.

Cazul s-a adăugat unei lungi serii de stenograme furnizate mass media de surse neidentificate, fie pentru execuția mediatică a unor personaje politice, fie pentru a crea iluzia că Justiția funcționează.

4. „Potrivit Direcției Naționale Anticorupție, în perioada septembrie 2010 – ianuarie 2011, la punctul de trecere a frontierei Siret a fost constituit un grup infracțional organizat format din lucrători de poliție și lucrători vamali având ca scop strângerea unor importante sume de bani, sub formă de mită...”. Anchetatorii au stabilit că „darea și luarea de mită nu numai că deveniseră obiceie, dar au căpătat caracterul unor acțiuni firești, cotidiene (...) Arestarea vameșilor de la Siret, în contextul evaluărilor României pentru Schengen, amintește de acțiuni similare, care au avut loc în 2006, la Otopeni și Ploiești, în perioadă premergătoare unui nou Raport al CE, dar care nici până acum nu s-au finalizat din punct de vedere

⁴ *Evenimentul zilei*, 8 septembrie 2009. Comisia Udrea va cere urmărirea penală a ministrului.

juridic”.⁵ Spectaculoasa arestare a practic întreg colectivului de vameși și polițiști de frontieră de la vama Siret amintește și de arestarea zecilor de membri ai unor complexe structuri infracționale dezvoltate în interiorul Poliției, structuri specializate în furtul de benzină sau în eliberarea de permise auto false.

Nenumărate alte scandaluri legate de averile afișate ostentativ de o serie de polițiști, vameși, sau lucrători aparținând altor categorii de funcționari publici, dar și de reprezentanți ai autorităților centrale și locale au rămas neelucidate, deși averile respective sunt în flagrantă contradicție cu declarațiile de avere ale respectivelor persoane și personalități.

5. Următorul „fapt divers” nu necesită nici un comentariu. Este o ilustrare elocventă a realităților grotești, dacă n-ar fi dramatice, din România anului 2011: „4 lăzi cu focoase pentru rachete de război au fost furate sâmbătă (16 iulie 2011 – n.n.), în jurul orei 15.00, dintr-un tren care transporta armament și care venea de la Brașov și urma să ajungă în Bulgaria. Furtul ar fi avut loc la Stănești, județul Giurgiu.”⁶ Deși la prima vedere poate părea un furt obișnuit, ancheta ulterioară a dezvăluit elemente șocante, pe care poate nici cei mai talentați scenariști de comedii negre sau autori de teatru absurd n-ar fi fost în stare să și le imagineze. Ce s-a întâmplat de fapt? Trenul cu regim special, ce transporta focoase pentru rachete de război în vagoane sigilate și păzite de jandarmi, a oprit neprogramat în gara Stănești, cu câțiva kilo-

⁵ *Mediafax*, 7 februarie 2011. *Arestarea vameșilor de la Siret, context și scenariu similare celor de la Otopeni și Ploiești.*

⁶ Furt de armament: 4 lăzi cu focoase au dispărut dintr-un tren. *REALITATEA.NET*, 17 iulie 2011. http://www.realitatea.net/furt-de-armament-4-lazi-cu-focoase-au-disparut-dintr-un-tren_853846.html#ixzz1XLWc4LhK.

metri înainte de a trece frontiera către Bulgaria, deoarece... mecanicul voia să vândă „la negru”, unui client care îl aștepta cu mașina lângă stația de tren, 70 de litri de motorină, pe care a sustras-o din rezervorul locomotivei și a pus-o în bidoane în timpul unei opriri anterioare, la stația Videle. Abia când trenul a ajuns la graniță și s-a trecut la verificarea sigiliilor, s-a descoperit că un vagon fusese desigilat și din el lipseau cele patru lăzi cu focoase. Jandarmii care însoțeau transportul n-au putut oferi nici o explicație, deoarece, în timpul staționărilor, în loc să patruleze în jurul vagoanelor și să asigure zona așa cum aveau obligația, ... se uitau la televizor. În zilele imediat următoare au fost identificați și hoții: doi puști, unul de 13 ani și unul de 15 ani. Ei au sustras cele 4 lăzi cu focoase undeva în zona localității Chitila, în intenția de a la vinde la fier vechi, practică învățată de unul dintre ei de la tatăl său, aflat în penitenciar tot pentru furturi din tren. Aflând de la televizor de ancheta declanșată pentru recuperarea focoaselor, s-au speriat și au abandonat focoasele, o parte într-o fântână părăsită, o parte pe maidanele din jurul Chitilei. Anchetatorii au reușit destul de repede să-i facă să-și mărturisească fapta oferindu-le... bomboane și ciocolată.

6. „30 octombrie, 2015, o seara de vineri. Clubul Colectiv, un loc în care ar fi trebuit să intre maxim 80 de persoane, este arhiplin. Peste trei sute de tineri au venit la lansarea noului album al trupei *Goodbay to Gravity*. Se distrează. Pe un stâlp, o artificie aruncă scânteii spre tavan. La ora 10 și jumătate, în doar câteva secunde iadul coboară pe pământ.

Flăcările cuprind stâlpul îmbrăcat în burete și se împrăștie pe tot tavanul care începe să se topească peste oamenii care încercă să se salveze. Panica și groaza îi fac să se calce în picioare și singura ieșire a clubului se blochează cu trupuri.

(...) 26 de oameni sunt declarați decedați la fața locului. 184 de răniți sunt internați în 11 spitale din capitală. Situația depășește orice imaginație și mai presus de toate capacitatea de primire în spitale, spitale care nu aveau nimic în comun cu tratarea arșilor. Pentru răniți și pentru familiile lor începea un coșmar.”⁷ Din nefericire, în săptămânile următoare, numărul celor decedați va crește la 64. Tragedia de la Colectiv a generat ample proteste de stradă împotriva corupției, văzută ca principală cauză a lipsei de preocupare a autorităților pentru a verifica securitatea la incendiu a unor asemenea cluburi.

Deși aparent fără legătură între ele, episoadele prezentate anterior sunt doar câteva exemple șocante privind starea societății românești la aproape trei decenii de la colapsul sistemului comunist. Continuarea demersului inductiv pe fiecare dintre direcțiile marcate de cele șase „fapte diverse” conduce către realități mult mai dramatice.

⁷ ȘtirileProTv.ro, 29.03.2017, *Un an de la Colectiv: coșmarul supraviețuitorilor. „Sunt momente în care ai vrea să apeși pe un buton să se oprească totul”*.

Agresivitatea în trafic și infrastructura haosului

Violența stradală, accidentele tragice, corupția sau demagogia sunt fenomene ce se înregistrează peste tot în lume. În țările cu democrație consolidată ele au caracter de *excepție*, reprezintă încălcări ale normelor și valorilor sistemice, instituționalizate. În România, însă, ele au devenit deja *obiceiuri*, „au căpătat caracterul unor acțiuni firești, cotidiene”, așa cum constată anchetatorii cazurilor de dare și luare de mită de la vama Siret.

Agresivitatea la volan a devenit o constantă pe șoselele României, șoferii fiind frecvent victimele agresiunilor verbale sau chiar fizice din partea altor participanți la trafic, iar încălcarea flagrantă a regulilor de circulație este deja o obișnuință, începând de la parcare în dreptul indicatoarelor de „Staționarea interzisă” (fenomen observabil zilnic în București, chiar pe străzile adiacente sediului Inspectoratului General al Poliției Române, unde s-a „brevetat” și așa numita „parcare la dublaj”, adică parcare pe două rânduri paralele în spațiul carosabil, având ca efect strangularea circulației pe Splaiul Independenței în zona respectivă), parcare în stațiile de autobuz și pe trotuare, blocarea intersecțiilor, până la tot mai frecventa traversare a intersecțiilor pe culoarea roșie a semaforului.

Aceeași indiferență față de legislația rutieră se remarcă și în cazurile foarte multor pietoni, care traversează străzile și chiar marile bulevarde prin locuri nepermise sau pe culoarea roșie a semaforului, în timp ce câinii comunitari au învățat